

Publicerad 2014-04-05 23:56 av den nakna poeten

svamell i natten i malung

i början av vår destinaton i livet växer vi oss större
sedan lär vi oss det nödvändiga för att kunna leva

och hela vägen är ett äventyr fylld av spänning och
trillar man så får man resa sej upp och fortsätta

men med tiden ökar åldern och medvetenheten
om livet och dess hemligheter evigheten finns

inte för oss när åldern stiger och livet rinner ur
och allt runt om en som man älskar dör eller

försvinner eller så har man vänt ryggen till
tidigare av stolthet som är så idiotiskt

men ju mer tiden går ju mindre tid
har man kvar att leva och allt blir så dyrt

av det man har kvar runt om sej men
man förstår inte det forns man blir äldre

och dödlig och stegen blir kortare och kortare
det är kortare steg men tiden man har kvar

är den samma i alla fall vare sej om man
tar långa eller korta så är tiden den samma

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten